
Od redaktora = From the Editor.

Ochrona Zabytków 44/1 (172), 3

1991

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Zajęci codziennymi problemami jakże często życie zawodowe sprowadzamy do rozwiązywania bieżących zagadnień. Skoncentrowani na rutynowych działaniach, odnosimy rutynowe zwycięstwa. Ponosimy też klęski. Rzadko jednak znajdujemy czas na pogłębioną refleksję nad przyczynami tych zwycięstw i klęsk. Brakuje też czasu na zastanowienie się nad podstawowymi celami działań konserwatorskich. Jeśli nawet uda nam się na chwilę przystanąć w biegu, to nie starcza zazwyczaj czasu na doprowadzenie procesu myślowego do satysfakcjonującej konstatacji. Rzadko też mamy okazję do spokojnej, pogłębionej wymiany poglądów w kompetentnym gronie.

Taką właśnie okazją — w zamierzeniu organizatorów — miała być konferencja „Konserwacja u progu XXI wieku”. Miała ona umożliwić wymianę poglądów na temat celów ochrony i konserwacji spuścizny historycznej. Aby zdać sobie sprawę, z jakimi doświadczeniami wchodzimy w wiek następny, potrzebne jest krytyczne spojrzenie na drogę przebytą w XX stuleciu.

Wbrew bowiem niektórym poglądom, żadne pokolenie nie wymyśla swojej kultury, także i podejścia do ochrony i konserwacji zabytków. Jesteśmy jedynie ogniwem w procesie rozwoju opartym na tradycji modyfikowanej współczesnymi potrzebami. Także negując tradycję dowodzimy jej istnienia.

W tym numerze „Ochrony Zabytków” drukujemy niektóre referaty ze wspomnianej konferencji. Tezy i przemyślenia ich autorów stanowią zapis poglądów indywidualnych na temat ochrony zabytków na przełomie dwóch wieków w Polsce. Niektórych poglądów redakcja nie podziela, ale publikujemy je, aby zaprezentować tendencje występujące w konserwacji zabytków. Sądzymy, że wzbudzą one również dyskusję w środowisku konserwatorskim. Redakcja chętnie włączy się do tej dyskusji, drukując materiały. Uważamy, że problem sformułowany w tytule konferencji ma podstawowe znaczenie dla ochrony naszego dziedzictwa. Zarówno rozwój nauki i techniki, jak i nieuchronnie podążające za nim zagrożenie, wymagają sprecyzowania na nowo naszego stosunku do spuścizny historycznej i określenia jej miejsca w życiu społeczeństwa w nadchodzącym wieku. Rozstrzygnięcia teoretyczne w tym zakresie wyznaczają kierunek działań oraz rozwoju technik i metod konserwatorskich. Dobrze się stało, że Przedsiębiorstwo Państwowe Pracownie Konserwacji Zabytków na czterdziestolecie działalności zorganizowało w Krakowie (22-24 października 1990) spotkanie umożliwiające wymianę poglądów (sprawozdanie w Kronice).

Mamy nadzieję, że wyrażane w czasie konferencji myśli uświadomią nam wszystkim, iż czasem powinniśmy zatrzymać się w biegu i zadać sobie pytanie: co przekazemy naszym następcom w XXI w.

From the Editor

Busy with everyday problems, we often bring professional life down to resolving current issues. Concentrated on routine actions, we achieve routine victories. We also experience defeats. However, rarely do we find the time for deep reflection over the causes of these victories and defeats. There is also not enough time to think over the basic aims of conservation undertakings. Even if we succeed in coming to a temporary stop in our race, there is frequently not time to guide the process of thinking to a satisfactory statement. Also, it is not often that someone creates for us an opportunity for a quiet, profound exchange of ideas in a competent group.

Such an opportunity, as was the intention of the organizers, was to be the conference Conservation on the Threshold of the 21st Century. The conference was to make possible an exchange of ideas on the subject of the aims of protection and conservation of historical heritage. In order to be aware of the experiences we are entering the age to come with, a critical look is needed on the road covered in the 20th century.

Contrary to certain views, no generation invents its culture, or the manner of approaching protection and conservation of historical monuments. We are only a link in the process of development based on tradition modified by contemporary needs. Also, when negating tradition, we prove its existence.

In this issue of „Protection of Historical Monuments”, we are publishing some papers. The theses and reflections of their authors are a recording of individual views on the subject of historical monument protection at the turn of the two centuries in Poland. The editors do not share some of the views, but we are publishing these in order to present the trends existing in the conservation of historical monuments. We think that will also evoke discussion in the conservation circles. The editors will be glad to participate in this discussion by printing the material. We feel that the problem formulated in the title of the conference is of basic significance for the protection of our heritage. The development of science and technology, as well as the inevitable menaces accompanying this, require that we define anew our attitude towards historical legacy and determine its place in the life of societies in the coming centuries. The theoretical solutions in this sphere will determine the course of action and development of conservation techniques and methods. It is fortunate that the Ateliers for Conservation of Cultural Property State Enterprise, on the fortieth anniversary of its activity, organized in Cracow (on 22-24 October 1990) a meeting where it was possible to exchange views. The report is in the Chronicle.

We hope that the thoughts expressed there will make us all realize that at times we should stop in our race for a while to ask ourselves: what are we going to pass on to our successors in the 21st century?